

den kan være til Gavn for de syge, rejse sig saadanne Anstalter, og jeg tror, at disse Anstalter kunne opretholdes og drives i det væsentligste for den Sum, som Stat og Kommune tilskyder til den vederlagsfri Behandling. De vilde da ligesom Hospitalerne være tilgængelige selv for den fattigste, og vi vilde da være naaede til at optage en Kamp, en virkelig Kamp mod denne Sygdom, mod dette Samfundsonde, som hvert Aar berøver os saa mange af vore Medborgere, hvert Aar udbreder saa megen Sorg rundt omkring i Tusinder af Hjem.

Jeg tror dermed at have fremlagt denne Sag og skal anbefale den paa det varmeste til Tingets Velvilje. Tidlig eller sent ville vi jo blive nødte til at tage denne Sag op, den presser paa, og den kan ikke blive staaende uden for. Der bliver sagt, særlig fra en Side, at den vil koste mange Penge, at den vil kræve store Udgifter, og der bliver sagt, at vi have ikke Raad dertil. Jeg vil vende Forholdet om og sige, at vi have ikke Raad til Aar efter Aar at se Tusinder af Mennesker gaa til Grunde af denne Sygdom. Og naar Staten har Raad til at give 100,000 Kr. til Hjælp for de velhavende brystsyge, til Hjælp for de brystsyge, som kunne yde indtil 1,000 Kr. for deres Helbredelse, saa har den ikke alene ogsaa Raad, men ogsaa en Pligt til at gøre noget for de fattige, komme de fattige til Hjælp. Med disse Ord skal jeg anbefale min Ændring under Nr. 11. Ændringsforslaget af et Mindretal under Nr. 20 vil jeg paa det mest indtrængende fraraade Tinget at vedtage. I Loven, saaledes som den fremkom i 1888, fandtes der ikke nogen Bestemmelse om, at Mælk kunde forbydes indført til Købstæderne fra Steder, hvor der var Smittefare. Ved Forelæggelsen af Forslaget, som det sidst blev forelagt, har den højtærede Minister paa Foranledning af Sundhedskommissionerne rundt om i Landet og paa Foranledning af forskellige Forhold, som have vist sig rundt omkring i Landet saaledes baade i Kjøbenhavn og Aarhus, foreslaaet et Tillæg til § 18, ifølge hvilket Sundhedskommissionerne kunne forbyde Indførelse i Byerne af Mælk fra et Sted, hvor der haves grundet Mistanke om, at der er Smittefare. Der staar i dette Tillæg, at det skal ske mod fuld Erstatning, saaledes at der ikke gøres nogen Uret derved; men det forekommer mig højst urigtigt, om der ikke gives de store Byer, hvor Menneskemængden er samlet, og hvor Faren for Smitte er størst, Midler til at

værge sig imod, at smittefarlig Mælk bringes ind og forhandles i dem. Vi havde, som De have set af Anmærkningerne til dette Lovforslag, i Aarhus et saadant Eksempel, idet der for nogle Aar tilbage rasede en temmelig hæftig Tyfusepidemi der. Den rasede saaledes, at vort Hospital, til Trods for, at det var nyt og stort og bygget med Udvidelse for Øje, blev overfyldt, saa at vi maatte gaa til Krigsministeren og laane Døckerske Filttelte og stille dem op. De bleve fyldte med Patienter, og Dag for Dag øgedes Antallet, indtil man fandt eller fik Mistanke om, at det var fra en Mælkeforhandler ude i en Landsby ved Aarhus, at Smitten stammede, idet det viste sig, at i de Kvarterer, hvor denne Mælk kom ind, bredte Sygdommen sig særlig. Der var Vanskelighed ved at forhindre denne Mælk i at komme ind, men jeg vil dog sige, at det forekommer mig temmelig oprørende, at en Kommunalbestyrelse, en Sundhedskommission rolig skal sidde og se paa, at smittefarlig Mælk bringes ind i Byen og inficerer Befolkningen. at den rolig skal se paa, at Sygehusene fyldes Dag for Dag, og at Dag for Dag Udgifterne stige til denne Sygdoms Bekæmpelse, og at den selv staar magtesløs og ikke kan forhindre Smittekilden i at brede sig. Derfor vil jeg paa det indstændigste fraraade Tinget at vedtage denne Ændring, som et Mindretal har stillet til § 18. De øvrige Ændringer ere jo nærmest Redaktionsændringer, og jeg kan i saa Henseende slutte mig til den ærede Ordfører.

Piper: Udvalget har jo været saa heldigt ved Behandlingen af dette Lovforslag, at man er kommen til Overensstemmelse om samtlige Ændringer med Undtagelse af to Punkter. Der fremtræder to Mindretalsforslag, et af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (H. Jensen), og et andet stillet af mig i Forbindelse med de ærede Medlemmer for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) og Hjørring Amts 3die Valgkreds (Jungersen). Det er væsentlig dette sidste, der bringer mig til at tage Ordet. Det angaar Slutningen af § 18, idet jo Mindretallet foreslaar, at det sidste Stykke af § 18 skal udgaa. Jeg havde allerede Lejlighed til under Sagens første Behandling at omtale dette her i Tinget. Det er et nyt Moment, der er bragt ind i Loven, som ikke kendtes i dens tidligere Affattelse. Det gaar ud paa at tillægge By-sundhedsautoriteterne en efter min Mening alt for stor Myndighed, det giver dem Ret